

Global Paradox

John Naisbitt

En els seus previs bestsellers bomba, *Megatrends* dels 80, 90 i 2000, John Naisbitt identificà completament les principals tendències que s'han extès a cada sector del nostre món en els darrers quinze anys: des de la globalització de l'economia a l'ona d'impacte de la innovació tecnològica a l'energia renovada del poder de la cultura en les nostre vides.

Ara ens afrontem a un nou pols de canvi, una Paradoxa Global que segurament transformarà les nostres vides:

A més gran el sistema, més poderoses i importants les parts més petites.

Països i companyies estan dividint-se en unitats vitals cada cop més petites. Les corporacions multinacionals estan canviant dràsticament la manera de fer negocis o bé caient pel camí. Imperis s'esmicolen per culpa d'aliances errònies. Moviments nacionalistes a Quebec, Escòcia i per tot l'antic bloc Soviètic, de sobte, tenen una nova vitalitat imprecedented.

A *Global Paradox*, John Naisbitt construeix un poderós instrument de comprensió des d'aquesta profunda i vital percepció dels aparents canvis caòtics que apareixen per apoderar-se del nostre món.

La Paradoxa, tal i com ell la veu, està impulsada per als desenvolupaments explosius en telecomunicacions, els quals són les forces motrius que simultàniament creen una enorme economia global però al mateix temps multipliquen i reforcen les seves parts. La Paradoxa Global està consolidada per la més gran i més ràpida indústria expandida en el món: el turisme. El turisme és el corollari cara a cara de la revolució de les comunicacions. El turisme crea infraestructures i pot estimular les economies del tercer món; el turisme provoca el nostre interès en altres cultures i tribus- les dóna validesa i ens fa voler visitar-les.

La força que sacseja els fonaments de grans estructures econòmiques i polítiques és aquest mateix tribalisme: Com més universals esdevenim, més tribals actuem. Aquest tribalisme portarà centenars, potser milers, de països nous a tenir existència i ser sobirans.

Per La Paradoxa Global, Xina és el plet d'assaig.

La planificació central econòmica ja no té lloc a Xina. Ara els empresaris individuals de Xina s'estan movent ràpidament en la direcció d'esdevenir l'economia mundial més important.

Basat en aquests principis fonamentals, *Global Paradox* ofereix entreveure el proper període futur: els probables guanyadors i perdedors en el mercat global, els sectors de creixement i d'estancament en l'economia mundial, les noves regles que properament determinaran models de polítics i comportaments de negocis des de Tokyo a Nova York a Sydney, a Santiago i Shangai, a Kuala Lumpur i a tots els punts del planeta.

Global Paradox és una lectura imprescindible per als nacionalistes catalans. Naisbitt un visionari mundial que escriu aquest assaig no pas inspirat en Catalunya aposta per Catalunya com a país independent en l'any 2010 immers en la paradoxa global.

Naisbitt destaca com la força de les telecomunicacions i la informàtica fa un món més petit on els grans poders centrals siguin polítics econòmics o burocràtics esdevenent ineficients en un món on la informació és a l'abast dels individus.

En la paradoxa global que detecta Naisbitt la globalització no implica centralització, sinó que els petits agents pel fet de posseir la informació esdevenen més poderosos i competitius que les grans tecnoestructures.

Estem en un moment de canvi que invita a un futur esplèndid pels "entrepreneurs", pels països i cultures petites, per les "pimes", per la democràcia directa i electrònica. Exemples de països com Singapur o com els de Bill Gates a Microsoft, Yahoo, Netscape o tants altres mostren com petits emprenedors poden desafiar i derrotar grans estructures consolidades i que aquests mateixos en esdevenir gegants son amenaçats pels més petits. Sense dubte a Espanya i Catalunya cal encara un canvi molt important de desregulacions i liberalitzacions per poder afirmar que això ja és veritat.

Però la paradoxa global també sacseja fonaments i acaba amb institucions consolidades de fa segles. Amb la fi de les distàncies ideològiques entren en crisi els lideratges polítics, la informació que el ciutadà pot tenir des del seu PC a casa seva o a qualsevol lloc del món el fa poderós en front el gran "mainframe" o supercomputador (que seria el Govern) perquè el al capdevall la informació disponible és quasi la mateixa.

Perquè calen enormes parlaments, costosíssimes administracions públiques hiperburocràtiques si moltes de les gestions i decisions es poden fer electrònicament i a distància?

Es desmitifica el polític, es relativitzen les ideologies. On son els successors de Churchill, De Gaulle o a Catalunya de Pujol? No n'hi ha perquè el propi lideratge polític i burocràtic és en crisi.

Naisbitt qüestiona la Unió Europea i afirma que va contra les tendències de futur el fet d'abolir les monedes nacionals (símbol d'identitat) en favor d'una d'europea, i més si la moneda única en realitat ja existeix que és l'assentament electrònic.

Serà interessant observar en el 1997 i 1998 si Naisbitt encerta en la seva predicció, ara per ara afortunadament sembla que la Unió Monetària serà una realitat però res està confirmat.

Creu en un comerç lliure però no en un poder econòmic europeu central.

Europa és un continent en crisi que no pot competir amb Estats Units, Japó i el Sudest d'Àsia perquè les carregues laborals derivades de l'estat del benestar són insostenibles, la corrupció i l'atur són dos realitats europees que distancien el vell continent de les zones més dinàmiques del planeta. Naisbitt preveu recessió pròlongada a Europa per llarg temps a no ser que es prenguin reformes estructurals de forma immediata i reformes també en l'estat del benestar. Si no és així Europa esdevindrà un parc temàtic com Disney o Port Aventura on nous rics d'altres continents vindran a visitar-nos.

Marc Prenafeta